

Adam Zegadłowicz

Po długiej chorobie w makowskim szpitalu 29 października 1998 roku zmarł Adam Emil Zegadłowicz, długoletni kustosz muzeum w Gorzeniu Górnym. Urodzony 14 grudnia 1943 roku w Wadowicach był wnukiem wybitnego poety, prozaika i dramaturga okresu międzywojnia Emila Zegadłowicza. Od dzieciństwa związany z gorzeńskim dworem i powstałą tam w 1946 roku staraniem rodziny placówką muzealną, znał doskonale przeszłość tego miejsca, każdą pamiątkę przywiązaną do biografii sławnego dziadka i każde dzieło sztuki umieszczone w „Murowańcu” dzięki kolekcjonerskim pasjom pisarza. Niezrównany prelegent i przewodnik po zbiorach muzeum w Gorzeniu Górnym, był najlepszym znawcą biografii i twórczości Emila Zegadłowicza.

Adam Zegadłowicz studiował historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim, po czym pracował jako kustosz muzeum gorzeńskiego. W okresie remontu dworu był pracownikiem Muzeum Okręgowego w Bielsku-Białej. Wraz z gronem przyjaciół z TMZW usilnie zabiegał o zakończenie konserwacji i powrót zbiorów muzealnych do Gorzenia. Od 1966 roku całkowicie poświęcił się poszerzaniu ekspozycji i sprawowaniu nad nią pieczy. Jest twórcą obecnej formy wystawienia pamiątek po Emilu Zegadłowiczu, ludziach grupy „Czartak” oraz wspaniałej kolekcji dzieł sztuki. Był współinicjatorem utworzenia w 1993 roku Fundacji „Czartak” i członkiem jej zarządu. Dał się także poznać jako publicysta, wielki miłośnik regionu i jego przyrody, wszechstronny działacz w dziedzinie kultury.

Ciał zmarłego zostało 2 listopada umieszczone w dawnej kaplicy gorzeńskiego dworu, zaś uroczystości pogrzebowe odbyły się 3 listopada w kościele św. Piotra w Wadowicach i na cmentarzu parafialnym.

Andrzej BUŚ